't Spitsgattertje

Uitgave van de Midgetclub (opgericht: 7 oktober 1977).
't Spitsgattertje is de officiële spreekbuis voor liefhebbers en/of bezitters van een zeiljacht van het Oostzeejoltype Midget.
Dit clubblad wordt viermaal per jaar uitgegeven en wel in de maanden februari, juni, oktober en december (o.o.v.) en komt na ca. een jaar ook op de website: http://www.midgetclub.nl.

Oplage:	ca. 150 stuks
Inzending van kopij:	tot 2 weken vóór verschijning
Adverteren op website:	voor iedereen mogelijk, vraag om informatie
Contributie Nederland:	€ 22,= (+ inschrijfgeld éénmalig € 4,50)
Contributie buitenland:	€ 27,= (+ inschrijfgeld éénmalig € 5,50).

Algehele organisatie en secretariaat:
e-mail: info@midgetclub.nl
Corry & Dirk Broeckman
Adres: Boeier 02-57, 8242 CE Lelystad. Tel.: 032-024 76 68

Redactie Spitsgattertje:
e-mail: redactie@midgetclub.nl
Thécla van Geelen & Jos Ouwehand
Adres: Dorpsstraat 159, 1534 NH Oostknollendam. Tel.: 075-642 38 81
Drukwerk: Zaansprint, Wormerveer

Bankinformatie:
IBAN: NL64 INGB 0006 5008 75
BIC: INGBNL2A
t.n.v. Stichting Midgetclub, Boeier 257, 8242 CE Lelystad

Bijeenkomsten worden altijd op een zaterdagmiddag gehouden in:
Ontmoetingscentrum 'Het Kraaiennest'
Kortenhoefsedijk 145
1241 LX Kortenhoef. Tel.: 035-656 23 44
Aanvang van alle middagen is 13.30 uur.

Omslagfoto:	Gezelligheid tijdens palaver Midgetreünie 1996
Binnenzijde achterkaft:	Midgetreünie 1997 in Makkum

Inhoudsopgave

blz.	1	Colofon
blz.	2	Inhoudsopgave en programma 2017
blz.	3	Bijdrage Midgetclub 2018
blz.	3	Jubileumbijeenkomst Midgetclub op 11 november
blz.	4	Verslag Midgetreünie 2017
blz.	9	Bravo Zulu – Midget 20 'Gogot' naar de Azoren (deel 2 en slot)
blz.	15	Even voorstellen
blz.	19	Spitsgatters in de Midgetclub
blz.	19	Actueel op de website
blz.	20	Reis door Nederland, België en Frankrijk (deel 4)
blz.	29	Mallen Midget XL en XXL
blz.	29	Sponsors gezocht
blz.	30	Aangeboden/gevraagd

Programma 2017

Zaterdag 3 juni: *'t Spitsgattertje' 161, 41ste jaargang komt uit.*

Maandag 31 juli t/m vrijdag 4 augustus: 40ste 'natte' Midgetreünie. Deze start in Zaandam en heeft als thema 'Groot-Amsterdam'.

Zaterdag 14 oktober: *'t Spitsgattertje' 162, 41ste jaargang komt uit.*

Zaterdag 11 november: Najaarsbijeenkomst Midgetclub, aandacht voor 40 jaar Midgetclub. Verder een terugblik op de afgelopen 40ste 'natte' Midgetreünie 'Groot-Amsterdam'.

Zaterdag 9 december: *'t Spitsgattertje' 163, 41ste jaargang komt uit*

.

Midgetreünie 1995 - Medemblik

Bijdrage Midgetclub 2018

In verband met tariefsverhogingen, waaronder de portokosten, vraagt het secretariaat per 1 januari 2018 om een jaarlijkse financiële bijdrage van € 22,= voor leden woonachtig in Nederland en € 27,= voor leden woonachtig in andere landen binnen Europa.

Jubileumbijeenkomst Midgetclub 40 jaar op 11 november!

Dit najaar bestaat de Midgetclub 40 jaar en is na al die jaren nog springlevend. De reünies en de bijeenkomsten in Kortenhoef worden goed bezocht, de website veelvuldig bekeken en ons clubblad goed gelezen. Kortom, veel mensen willen op de hoogte blijven van het wel en wee van onze zeilclub en de bijzondere Midgets.

De jarige Midgetclub serveert u alvast een warm vooruitzicht voor de koude nadagen van dit jubileumjaar. Voormalige, huidige en aspirantleden zijn uitgenodigd om aan te schuiven bij de jubileumbijeenkomst. Dit gebeurt op 11 november a.s. in "het Kraaiennest" in Kortenhoef, aanvang **14:00** uur. Tijdens de bijeenkomst vertoont Hubert de Waard de film over de Natte Reünie 2017 "Rond de bolwerken van de Big City". De nieuwe reüniecommissie 2018, licht alvast een tipje van de sluier op.

Om lang met elkaar te kunnen napraten, organiseren we om 17:00 uur een buffet, waarvoor u zich kunt inschrijven. Het is een vlees/vis-buffet, maar als u vegetarisch wenst te eten kunt u

dit op het bijgesloten formulier aangeven. Dit buffet, inclusief 2 drankjes kost € 18,75 p.p. *Iedereen* met iets op zijn of haar Midgetkerfstok is meer dan welkom!

Door het formulier ingevuld te retourneren en het bedrag over te maken op de rekening van de Midgetclub vóór **dinsdag 7 november** 2017, geeft u aan hieraan deel te nemen.

Midgetclubreünie 2017: Rond de bolwerken van de Big City

Maandag 31 juli 2017

Met een grote vloot van 17 schepen begon op 31 juli de 40e Midgetreünie. Helaas moest op het laatste moment Thomas Lang afzeggen. Hopelijk kan hij er volgend jaar wel bij zijn.

Rond 14:00 uur werden de deelnemers verwelkomd door de reüniecommissie in de jachthaven Dukra in Zaandam. Omdat de Midgetclub 40 jaar bestaat was er een speciaal VIP-cadeautje, dat elke deelnemende bootbemanning ontving. Er zaten speciale collectoritems in die menig Midgetbezitter, die niet aan de reünie meedoet, zal doen watertanden. Voor de reünie was een speciale 40e reünie-app gemaakt, zodat op elk moment iedereen van alle nieuwtjes goed op de hoogte gehouden kon worden. Ook vooraf aan de reünie hadden de deelnemers al via deze app contact en vonden er verschillende voorreünies plaats. Tijdens het perfecte openingsdiner in het restaurant 'Aan tafel' (geheel gereserveerd voor de Midgetclub), kregen we allemaal het infoboekje voor de komende dagen en met daarin ook het Midgetlied 2017. De eerste reüniedag zat er op en er werd nog lang in verschillende kuipen onder het genot van een drankje bijgepraat.

Dinsdag 1 augustus 2017 Zaandam - Amsterdam

Na het palaver om half 10, vertrok de vloot richting Amsterdam. Marina Amsterdam was onze bestemming. Onderweg kreeg Midget *'Alvit'* motorproblemen, die gelukkig snel verholpen konden worden, zodat de gehele vloot achter elkaar aan de golfbreker van Marina Amsterdam kon afmeren. De Midgetvlag hing hoog te wapperen in een vlaggenmast. Wij trokken veel bekijks en er meldde zich prompt een nieuw lid aan. Vooraf waren er door de Amsterdamkenners verschillende tips gegeven, zodat de meesten de pont naar het centrum van Amsterdam namen. Enkele deelnemers hebben ook heerlijk gebruik gemaakt van het ligbad in de luxe sanitaire voorziening, met uitzicht op 't IJ. Ook deze tweede dag hadden we prachtig weer en konden we nog lang napraten in de kuip.

Midgetvloot op het IJ

Woensdag 2 augustus 2017 Amsterdam - Muiden

In konvooi voeren we naar de Oranjesluizen en met een grote groep werden we tegelijk geschut. De reis voerde verder naar Pampus, waar we een grote bezienswaardigheid waren, omdat er flink moest worden gestapeld in de kleine haven.

Het haventje van Pampus

Na een zeer leerzame rondleiding werden de trossen weer losgemaakt en ging de boeg richting Muiden. Daar lagen we gezellig bij elkaar en op de *'Iris'* werd de bar geopend, dus die liep al snel vol.

Donderdag 3 augustus 2017 Muiden - Edam

Helaas moesten we afscheid nemen van de *'Alvit'*, die terugging naar de thuishaven. Heel vroeg in de ochtend was John al

vertrokken. Ook ontvingen wij een berichtje van de nieuwe leden Alice en Rolf van de bijzondere gaffelgetuigde Midget 26 uit Amsterdam, dat zij helaas toch moesten afzeggen voor deze reünie. Zij wensten ons wel allemaal nog fijne dagen en proberen er volgend jaar bij te zijn.
We vertrokken met een ruime wind, zeker 5. Maar hoe dichter we bij Edam kwamen des te meer de wind aantrok en verschillende Midgets zag je zeil minderen om niet te schuin te varen en alles goed onder controle te houden.
Midget 20 *'Bonnefooi'* zette koers richting hun thuishaven Monnikendam en zij kwamen de volgende dag voor de barbecue met de auto naar Enkhuizen. Onder deze omstandigheden een goed besluit. In de haven van Edam stonden Leen en Hélène (van Midget 20 de *'Obelix')* op de kant. Zij sloten zich vanaf Edam bij de reünie aan en kwamen dit keer met de *'Isis'*, de mooie zeilboot van Leens broer en schoonzus.
Leen was door afwezigheid van de havenmeester aangesteld als assistent-havenmeester en heeft ons prima naar de ligplaatsen verwezen. Gelukkig lagen we allemaal comfortabel in de haven, want op het Markermeer heeft de KNRM, door de aantrekkende wind, het druk met hulpverlening aan diverse boten.

Vrijdag 4 augustus 2017 Edam - Enkhuizen
We ontvingen 5 minuten voor half 10 een app, dat het palaver uitgesteld werd tot na de regenbui. En toen we allemaal present waren, stelde de havenmeester voor om de binnenruimte van de jachthaven te gebruiken. Daar hebben we dankbaar gebruik van gemaakt en als dank heeft Hubert hem een Midgetvlag aangeboden voor de gastvrije ontvangst. Het weerbericht gaf toch wel wat wind door, maar stoer als Midgetschippers en bemanning zijn, vertrokken we toch. Met ruime wind ging de boeg richting Enkhuizen. Prachtig gleden alle verschillende maten Midgets door het water.

Tjeerd Boersma op de woelige baren

De 15-voeter van Tjeerd Boersma had zelfs een voordewindse koers met aan beide zijden zeilen en had geen moeite om de 26 en 31 voeters bij te houden. Na het schutten in het naviduct waren we snel in de Buishaven, waar om 19:00 uur het barbecuefeest begon. De opdrachten en puzzels zijn ingeleverd en werden beoordeeld door de niet beïnvloedbare jury (behoudens Ysbrand, maar daar hebben we niets van gemerkt!!!) en tijdens het eten werden de prijswinnaars bekendgemaakt.
Voor de slotbarbecue hadden ook Dennis en Oneida van de Midget 20 *'Valhalla'* zich bij de vloot gevoegd. En ook John Hage en zijn vrouw waren present. Zij kwamen met de auto uit Harderwijk om het slot mee te maken.

Zaterdag 5 augustus 2017 Enkhuizen
Om 10:00 uur, na de koffie met gebak, namen we afscheid van elkaar en ging ieder zijn eigen koers.

Het was ook dit jaar weer een geweldige reünie. Vooraf beloofde de commissie wind en die hebben we ruimschoots gehad. We hebben heerlijk kunnen varen en er was behoorlijk wat gezelligheid in de verschillende kuipen. Onderling werden nieuwtjes over onze mooie boten uitgewisseld, kortom iedereen heeft het geweldig naar de zin gehad. Reüniecommissie Hubert en Wilma van de 'Bollerick' en Hans, Willy en Ysbrand van de 'Sylnocht' heel hartelijk bedankt!

Iedereen tot ziens op 30 juli 2018 in het zuidelijk deel van Nederland en hopelijk daarbij ook weer veel nieuwe leden die meevaren. Dan zal de Midgetclubreünie georganiseerd worden door Leen en Hélène van den Berg van de *'Obelix'* en Dirk en Corry Broeckman van de *'Symbiose'.*

Corry Broeckman

Bravo Zulu (deel 2 - slot)

Midden 2016 nam Olivier Delebecque met zijn Midget 20 Godot, zonder zelfstuurinrichting, gebruik van motor en marifoon, deel aan de Jester Challenge van Plymouth naar de Azoren en weer terug.
In deel 1 maakten we kennis met de achtergronden van Oliviers keuze voor het minimalistisch varen en de start van de Jester Challenge. Ook konden wij lezen over het dilemma met de windvaan-stuurinrichting en het overschakelen op het schoot-helmstok- zelfstuursysteem dat de boot beter in het gareel hield.

De beslissing welke koers aan te houden, wordt sterk bepaald door mijn systeem van zelfsturen dat enkel bij halve- en ruime wind kan worden gebruikt. Ik wist dat vanaf de plaats waar de continentale schelp de diepzee raakt, meer zeegang kon worden verwacht. Ik probeerde mijn koers daarom zo te houden dat ik zo lang mogelijk de diepzee kon vermijden. Op de derde dag nam gedurende de nacht de wind in kracht toe en kromp deze naar het oosten, waardoor het op dat moment niet mogelijk was het schoot-helmstoksysteem te benutten. Ik was gedwongen om enkel de zeilen te benutten, waarbij ik twee reven legde in het grootzeil en één in de fok en de boot liet bijliggen met de fok bak en de giek strak aangehaald. En zo zocht ik op de hobbelige zee wat rust in mijn kooi. *Godot* voer met een gemiddelde snelheid van drie tot vier knopen, slingerend op de toppen van de golven. Plotseling viel ik op de grond in een waterval van binnenkomend water en vervolgens klapte de kaartentafel op mij. Wij waren gekapseisd. De mast kwam weer omhoog dankzij het gewicht van de kiel. *Godot* vervolgde zijn koers alsof er niets was gebeurd. In de kajuit lag alles overhoop en een melkfles was kapot gegaan. Aan dek bleek alles in orde dus ging ik terug te kooi, trots dat *Godot* zich zo goed had gedragen tijdens de eerste grote aanval van de Keltische zee. Was het een breker geweest? Ik had zo mijn twijfels. Wellicht had ik zojuist de continentale schelp verlaten.

De volgende ochtend zat ik aan dek en maakte het zelfstuur-systeem voor ruime wind klaar. De fok wordt dan de sturende kracht voor de helmstok. Ik gebruikte daarbij een klem en geen knoop om bij een klapgijp snel de verbinding met de fok los te kunnen maken. Wonderbaarlijk, de boot voer wel 5 knopen met uitschieters van zelfs 6 knopen. Nu, vier dagen op zee, zag ik dat we de gehele tocht zouden kunnen voltooien zonder windvaan of autopilot. Wat ik wel onderschatte was hoe moe je wordt van al dit bijstelwerk van de stuurinrichting die bij verandering van de

wind of de zeegang moest gebeuren. De optimale windsnelheid voor het schoot-helmstoksysteem is drie tot zes Bft. Bij meer of minder wind moest ik zelf aan het roer blijven. Zal ik dit nog twee weken langer uit kunnen houden?

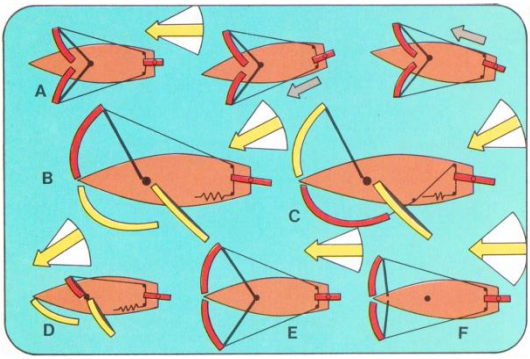

Bij ruime of voordewindse koers bleek het moeilijk om het schip enkel met de zeilen op koers te houden en moest met de hand worden gestuurd. Pas later heb ik een methode leren kennen die door Letcher en Dijkstra worden vermeld waarbij met beide zeilen ook op die koers kan worden gestuurd (zie illustratie hierboven).

Op de dertiende dag stuurde ik heel de dag. Ik probeerde de 'cross wind rule', die ik las in Alan Watts "Instant Weather Forcasting", in de praktijk. Met mijn rug naar de wind toe, zag ik dat de wolken in de bovenlucht van links kwamen; een teken van verslechterend weer door een naderende depressie. De aanwezigheid van Cirrus, Altostratus en Cumulonimbus Pannus bevestigde dit. Regen viel met bakken uit de hemel, het onderscheid tussen zoet en zout water viel weg. Het was een modeldepressie met een prachtig wolkenbeeld en een schitterende regenboog. *Godot* werd officieel tot vloedzone verklaard. De nacht viel en ik besloot te gaan bijliggen op alleen een driedubbel gereefd grootzeil en met de helmstok naar lij toe vastgezet. Ik ging de kajuit in, waar ik een van mijn beste nachten van deze tocht had. Enkele golven overspoelden dek en kuip als herinnering dat we op de Noord-Atlantische Oceaan voeren. Maar de boot hield zich verder prima. Ik hield het ruim

twaalf uur lang goed uit, terwijl wij langzaam met de wind mee driften.

Is *Godot* een zeewaardig zeilschip? 'Zeewaardig' is een schip dat gemakkelijk en met de nodige robuustheid de zeeën bevaart. Ja, *Godot* is een dapper en eerlijk schip, ook al klapt en schudt zij op de golven. Maar met het leven aan boord is minder eer te behalen: geen sta-ruimte dus zitten en knielen. Het leven in zo'n kleine ruimte vraagt toch wel het nodige van de beman-ning. Na een over-steek van 21 dagen bereikten *Godot* en ik Praia da Vitoria. Niemand stond ons op te wachten want niemand wist waar we ons bevonden. De andere Jesters waren al weer vertrokken. Een en al rust op deze zonnige zondag in Praia. Ook op de steiger rust, alleen wat deining door de aangetrokken warme wind. Ik liep naar de wal en voelde me bij iedere stap meer opgelaten. De overweldiging van de stad maakte mij bewust van mijn aanblik: vuil, klef van het zout en uit alle lichaamsdelen stinkend. Ik stond op het punt om voor het eerst in drie weken een gezicht te zien. Ik schaamde mij toch wel een beetje voor mijn uiterlijk.

Ruime wind. Een lijn verbindt de fokkeschoot via twee blokken met de helmstok. Een combinatie van 8 en 4 mm elastiek aan de loefzijde om de spanning te regelen

Na een maand vertrokken *Godot* en ik terug richting Plymouth. Het vertrek uit Praia, zo ver van Amsterdam, gaf me een gevoel van eenzaamheid. Het was jammer dat ik geen VHF had waarmee ik een praatje zou kunnen maken. Ik stond oog in oog met de koude glimlach van de dolfijnen die tuimelend hun uitdagende pirouettes uitvoerden bij de boeg. Zij hadden geen haast en waren niet alleen. Iedere minuut leek langer dan de vorige. Het duurde vier dagen om weer aan de eenzaamheid te wennen.

Terugvaart naar Plymouth. Ruime wind met een touw vastgebonden aan de fokkeschoot

Weer in een vast patroon, dag en nacht de zee en de lucht onderzoeken, ontdekken dat een schreeuw op open zee geen enkel effect heeft omdat niets en niemand antwoord geeft. En dat ook de maritieme ruimte sociaal kan zijn. Vooral de dolfijnen die mij gemoedelijk maar ook uitdagend bewust maken van mijn houterigheid, van mijn handicap om niet zoals zij één te zijn met de zee. Met hen te zijn was steeds weer een feest, voor hen en voor mij. Loodsmannetjes, walvissen en dolfijnen prentten hun ogen in de mijne met de boodschap: wij zorgen wel voor je. Zij gaven mij een gevoel van vertrouwen en brachten orde in de chaos, zoals ook een droom of goede nachtrust kan doen.

Zoals verwacht blies de wind, tijdens de oversteek terug naar Plymouth, overwegend uit de westnoordwestelijke hoek met een tamelijk constante kracht van vier tot vijf Bft. Aangezien ik niet de beschikking had over twee identieke fokken, was de

traditionele manier van het single-handed zelfsturen met een dubbelfok onuitvoerbaar. Ik had dit probleem al te voren in Praia besproken met mijn goede vriend Carlos.

Bij weinig wind en kalme zee kan met een soort spriet (zoals gebruikt op een Optimist) de boot stabiel worden gestuurd, maar bij zeegang of meer wind ging dit niet en werd het in je eentje bijregelen op het dansende voordek een gevaarlijke klus. Dus werd op de terugreis grotendeels met de hand gestuurd en werden de schoten met de hand bijgeregeld, met als mooi resultaat een daggemiddelde van 100 mijl. Op open zee ging dit prima, maar bij het kruisen van het Kanaal werd het een stuk lastiger. Met name de vermoeidheid gaat opspelen: windrichting, windkracht en zeegang wisselen voortdurend en dit dag en nacht. Maar het heeft zijn voordeel om zo druk bezig te zijn. De zee lijkt minder dominant, meer bescheiden, de wilskracht groeit en het wederzijds respect lijkt toe te nemen. Ieder lijkt zijn natuurlijke plaats te beseffen. Een plaats die we met respect innemen, niet dominant en niet onzichtbaar. En iedere dag vroeg nieuwe improvisaties die dan weer eens succesvol en dan weer eens missers bleken te zijn. Diegene die dit vanaf de wal beziet kan zich moeilijk een beeld vormen van het leven op zee; het blijft altijd wat omsluierd. Hoe verder ik van de kust af was, hoe minder de alledaagse zaken mij nog bezig hielden en hoe genuanceerder het beeld werd over wat belangrijk is in het

walleven. Het gevoel van alleen op zee te zijn, door niemand gezien of gemist, bood mij nieuwe inzichten en gaf antwoord op allerlei gevoelens. Mijn kijk op mijn dierbare collega-kunstenaars veranderde, de band met hen en mijn bewondering voor hen was anders, ik zag nu ook hun starheid en logheid en niet enkel hun goede kanten. Een groot contrast: kunst als ophefmakende esthetiek aan de ene kant en de rusteloos rustgevende zee aan de andere kant. Tijdens de overtocht ontdekte ik waarom ik dit deed en wie ik eigenlijk ben. En die ontdekking koester ik sinds Plymouth. Ik leerde dat er verschil is tussen schitterende kunst creëren en de kunst om te schitteren in een leven met anonimiteit, pure prestaties verrichtend, zonder documentatie, improviserend, zonder aankondiging of afspraak. Als een object in een omgeving waar de mens nu eens een keer niet centraal staat.

Olivier Delebecque

Even voorstellen...

Wij zijn **Anneke en Marcel Broesterhuizen** uit Sint-Michielsgestel. Anneke heeft van jongs af aan wel wat gezeild, hoewel niet zo veel. Marcel had tot zijn veertigste nooit een boot van binnen gezien, tot Anneke op het idee kwam hem een zeilcursus cadeau te doen. Zo komt van het een het ander en na een tijdje hebben we een open boot gekocht, een Wayfarer. Wayfarers zijn zowel toer- als wedstrijdboten. We hebben er veel mee getoerd en ook aan veel clubwedstrijden meegedaan, zelfs aan de Sneekweek. We hebben in de loop van de jaren verschillende keren een kajuitboot gehuurd (Winner, Marienholm) en gingen er steeds meer over na denken om zelf een kajuitboot te kopen. We hebben ontelbaar veel advertenties gelezen, ook

heel veel boten bekeken, maar uiteindelijk leek de Midget ons het beste. Waarom de Midget? Binnenin is hij comfortabel en het is een boot die ook bij heel harde wind stabiel is.

Op Midget 26 'Annabel'

Deze zomer was ons eerste jaar in de Midget 26, en we gingen meteen van onze thuishaven in Eemnes naar Friesland, waar we zo vaak met de Wayfarer zijn geweest: Sneekermeer, Hegermeer en natuurlijk het IJsselmeer over. Onze boot, zeilnummer 111, die we de naam Annabel gegeven hebben, vaart fantastisch. Er waren natuurlijk wat technische probleempjes op te lossen, je moet een boot leren kennen. Ook hebben we als openbootzeilers, die een motor alleen gebruikten bij een sluis of een brug, wel ervaren dat op de motor varen moeilijker is dan zeilen en soms zelfs heel leuk is. Bijvoorbeeld toen het vlak voor het begin van de Sneekweek in de omgeving van Sneek windkracht 8 was en we de laatste bijna halve mijl tegen de wind in naar onze bestemming moesten.

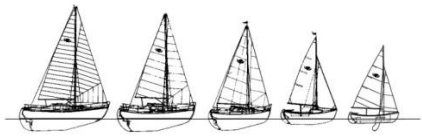

Mijn naam is **Tim Nieste** (52) en ik ben samen **met Mariëlle** dit voorjaar eigenaar geworden van een Midget 26 (rompnummer 124). Dit is onze tweede boot na ook eigenaar te zijn geweest van

een Waarschip 730. Zeilen doe ik al heel lang en mijn eerste zeilervaring was in een lek Piraatje. In kajuitzeilboten ook wedstrijden gevaren op het IJsselmeer, de Waddenzee en de Noordzee.

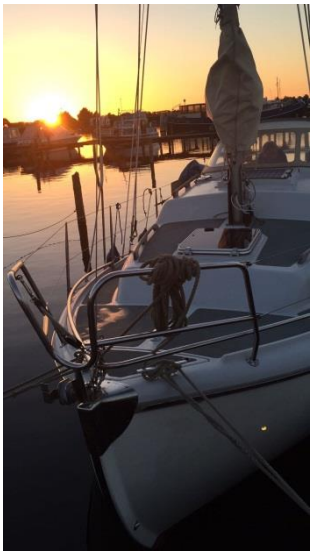

Onze Midget ligt nu in Leimuiden aan de Westeinderplassen. Lekker dicht bij huis om ook even een paar uurtjes te genieten of een klusje uit te voeren. Volgend jaar gaan we zeker met de boot ook op vakantie en IJsselmeer en Waddenzee staan dan op het programma. Verder de wens om in te schrijven voor de 200 mijls singlehanded. Misschien dat er op handicap een goed resultaat te behalen is.

Onze keuze voor de Midget 26 werd bepaald door de ruimte met twee volwaardige slaapcabines en zijn ronde klassieke vorm. De boot is door de vorige eigenaar "Rubens" gedoopt en deze naam willen wij ook behouden. De boot is vrijwel in originele staat en heeft een recente motor, halfwinder en recente tri-radial zeilen. Mijn verlanglijstje is niet zo lang: een dieptemeter, handmarifoon, Ipad navigatie, LED verlichting, reparatie van de kachel, een extra anker en een kompas (toch wel een beetje lang).

Op de Westeinderplassen varen nog een aantal Midget's. Graag wil ik met hun en andere leden van de Midgetclub kennismaken. Dit om ervaringen uit te wisselen en de boot beter te leren kennen.

Tot op het water.

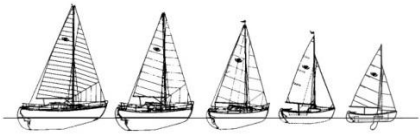

Mijn naam is **Luc Sluimer**. Ik ben 54 jaar en geef rijles. Daarnaast vaar ik al ruim 45 jaar met eigen bootjes. Van mijn eerste, nog geen drie meter lange jolletje tot verschillende grote zeilboten. Toch hebben kleine boten altijd mijn voorkeur genoten. Samen met mijn vrouw vaar ik met een klein Engels kimkielertje, een Snapdragon 21. Het mooiste blijft voor mij echter zeilen met een open boot. Na verschillende houten boten was ik toe aan eerlijk plastic. Op Marktplaats zag ik een Midget 13. Mooie lijnen en, na verschillende gaffelgetuigde boten, met een loggertuigje. Geweldig. Er moet nog het een en ander aan gebeuren maar binnenkort gaan we voor het eerst op pad. Als ik foto's van de boot heb in zeilende toestand zal ik die met jullie delen.

De Midget 13 van Luc Sluimer en zijn vrouw

142 Spitsgatters Midgetclub

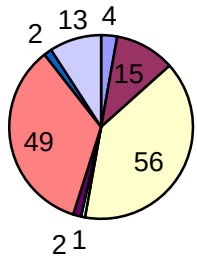

- 4 x Midget 13"
- 15 x Midget 15'
- 56 x Midget 20'
- 1 x Albatros 21'
- 2 x Storfidra 25'
- 49 x Midget 26'
- 2 x Lynæs 29'
- 13 x Midget 31'

Actueel op de website

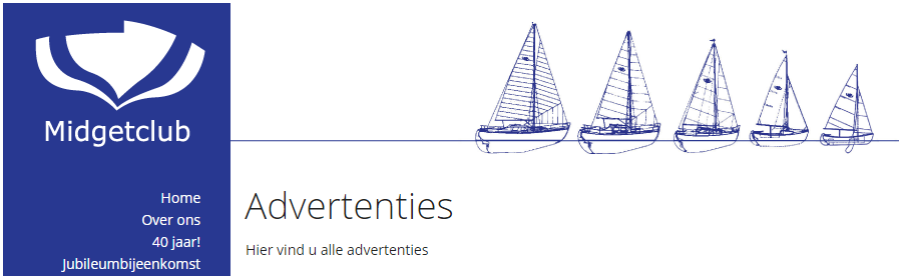

We verwijzen u graag naar de website in verband met de vele ledenadvertenties.

Reis naar Frankrijk (deel 4)

In deel 3 voer de 'Symbiose' door tot Nogent-sur-Marne en in dit deel blijven zij daar voorlopig liggen, vanwege het wassende water.

Dinsdag 31 mei: haven Nogent-sur-Marne

Het regende en wij hadden besloten om met de trein naar Parijs te gaan. Toen we echter mensen spraken op de haven vertelden deze dat de verwachting was dat de Marne nog harder zou gaan stromen de komende dagen en de route naar Parijs nu nog goed te doen was.
Wij twijfelen, Dirk toch nog geprobeerd om met hulp de boot van onze plek af te krijgen, maar de stroom was veel te sterk. Dan hadden wij er van die grote sleepboten bij moet halen. Helaas zitten er nu een paar flinke krassen op de romp.
Dus toch met de trein naar Parijs. Het station is een klein halfuurtje lopen, maar het venijn zat in de staart. Berg op lopen vlak voor het station, dat was een hele klus voor ons die zo lang op een boot zitten niks te doen. In Parijs kwamen we uit bij Gare du Lyon. Dat ligt perfect in het centrum. Toen we naar de Seine wandelden, zagen we opeens de boot van de mensen die uit onze haven weggevaren waren, op de Seine afgemeerd liggen. Wij probeerden om bij hun in de buurt te komen, maar zij lagen tegen een heel oude betonnen boot, waar we niet op mochten. En vanaf een brug zwaaien was te ver. Dirk maakte zich zorgen dat zij misschien pech hadden. Waarom gingen ze de sluis niet in? Die was toch in bedrijf? Bij navraag in het havenkantoor van Port du Arsenaal bleek, dat vanwege het hoge water iemand tegen de onderkant van de brug van de sluis was gevaren en dat dat eerst gerepareerd moet worden voor de veiligheid. Dat kon een dag of

2 dagen duren. Hij verwachtte ook dat het waterniveau van de Seine nog een dag of 4 zal stijgen. Dus een geluk bij een ongeluk dat wij niet weg konden en nog in een mooie haven liggen i.p.v. ongemakkelijk in de Seine stuiteren.
Van al dat wandelen deden onze voeten flink zeer, wij zijn ook niets meer gewend. Toen we met een overvolle trein terugreden en bij de haven aankwamen zagen we dat ook hier het waterniveau enorm gestegen was. Dirk is nog naar de havenmeester gegaan, omdat er een boot onder de brug bijna tegen de brug aankomt. Als het water nog verder stijgt zit deze vast!! De havenmeester maakte zich echter niet zo druk. " Risico van de eigenaar", zei hij en de eigenaar zit in het buitenland.
In de boot lekker thee gezet en de kachel aangedaan. Inmiddels regent het weer.

Woensdag 1 juni: haven Nogent-sur-Marne

Dit keer wilden we via het andere station naar Parijs, via gare Nogent-les-Perreux. Toen we al een kaartje hadden gekocht en door de poortjes waren gegaan kwam er een Française, die ons vertelde dat de trein wegens staking niet ging. Zij heeft ons naar de goede bus begeleid en gezorgd dat wij niet nog een keer hoefden te betalen. In de bus schreef zij precies voor ons op, hoe wij verder moeten reizen. Dat is toch super als je dat meemaakt.
In Parijs eerst koffie gedronken en toen wat gewandeld. Via 't Louvre en de Tuilleriën naar station Haussmann-St. Lazare gewandeld. Dat was nog een hele tippel, maar nu waren we beter voorbereid en goede schoenen aangedaan. Bij het Hotel de Ville hebben we voor morgen nog een fietsroute kaart gekocht, omdat wij morgen van plan zijn om naar Parijs te gaan fietsen.
De terugweg gaf weer problemen, toen we eindelijk het perron hadden gevonden en op het planbord zagen dat de trein stond

aangegeven, verdween deze opeens ervan af. Wij aan een mevrouw gevraagd of de trein nog wel ging, "Ja hoor", zei ze " It is okay!"
Maar er kwam helemaal geen trein vanwege de stakingen. Dan maar met de volgende, maar voor die kwam had ik een andere mevrouw om raad gevraagd. Toen er iets werd omgeroepen nam zij ons mee naar een ander perron. We stapten in een klaarstaande trein, de volgend stop moesten wij er weer uit. Toen we 5 minuten op het perron stonden, keek zij op haar telefoon, liep even weg en kwam ons toen weer halen. We haastten ons roltrappen op en af en kwamen net op tijd in een trein die vertrok naar Nogent. Zonder haar hulp hadden wij waarschijnlijk nog op het station gestaan. In Nogent nog wat boodschappen gedaan en langs de havenmeester gelopen. Nu maar gelijk voor 2 nachten betaald, want voorlopig zitten we hier nog. De havenmeester vertelde dat de waterstand nog zal stijgen en dat morgen een algeheel vaarverbod is voor de Marne. Ook een Engelsman kwam ons vertellen dat vanwege de hoge waterstand in de Seine de haven niet te bereiken zal zijn in Parijs.

Vanmiddag weer eens achter in de kuip kunnen zitten theedrinken. Dat was helaas maar van korte duur, want na het eten begon het weer te regenen. Toch was het weer een bewolkte, maar fijne vakantiedag.

Donderdag 2 juni: Nogent-sur-Marne

Vanochtend eerst maar weer even gedoucht. We zouden vandaag met de fiets naar Parijs, maar het was weer zo bewolkt en met de voorspelling regen. Dus zijn we maar met de bus en de metro naar Parijs gegaan. De heenreis naar Parijs verliep voorspoedig, eerst langs de haven van het Arsenaal gelopen, want ik had een

boek uitgeleend aan mensen die daar naar toe zouden gaan. Voorlopig komen wij er nog niet met de boot. De mensen waren er niet, dat kon ook niet. Het was daar een puinhoop. Het water in de Seine is zo hoog, dat het over de sluisdeuren heen komt zo het kanaal in. Daar staan de kades gedeeltelijk onder water.

Het gestegen waterpeil in de Seine

Elektriciteitskasten onder water, we zagen zelfs een scooter half onder water staan, die waren ze vergeten weg te halen. Niemand kon er meer in of uit. Ook de kades van de Seine stonden blank. Toen zijn we maar door Parijs gaan wandelen. Om een uur of 2 met de metro naar de bus om terug te gaan. Nou dat was een puinhoop. Wegens de stakingen bij het OV waren er treinen uitgevallen, ook de bussen reden minder frequent. Dus er stond een hele lange rij bij de halte. De bus die er stond was zo vol, daar kon niemand meer bij. Toen maar wachten op de volgende bus. Tot overmaat van ramp begon het ook nog te regenen. We hebben daar ruim een half uur gestaan tot de volgende bus kwam en toen was het vechten voor een plekje in de bus, verschrikkelijk. Dirk moest met alle macht iemand wegdrukken, zodat ik ook mee kon. Het enige voordeel was dat ik in deze drukte geen kaartjes kon kopen. In de boot lekker thee

gezet en samen besloten, dat wij niet meer met het OV van de Fransen gaan! Wat een puinhoop. Je ziet in de stad wel een klein beetje reclame voor het WK voetbal, zo rond Hotel de Ville, maar er heerst echt nog geen voetbalsfeer.
In de haven zagen we niet dat het water verder gestegen was, dat geeft een beetje moed, dat we ooit hier wegkunnen.

Vrijdag 3 juni: Nogent-sur-Marne

Het water is vannacht toch weer iets gestegen. Het ziet er ook weer troosteloos uit buiten. Het is kil en koud. Het gaat ook weer een beetje miezeren. Vandaag maar wat huishoudelijke klusjes doen, de was, het bed verschonen, de wc schoonmaken, vloer dweilen, etc. Het water stroomt nog steeds als een gek. Voor de boeg komt het met zoveel geweld langs, dat het wel lijkt of we heel hard varen. Volgens de havenmeester hebben we het hoogste nu wel gehad en gaat het water zakken. Eerst zien, dan geloven. Volgens Dirk liggen we hier nog wel een paar dagen. Eerst moet een groot deel van de stroming weg zijn, anders kunnen we niet van onze plek af. De vorige poging heeft de nodige kras schade aan de romp gegeven, dat willen we niet erger maken.
Vanmiddag een grote wandeling gemaakt naar het volgende dorp, Joinville-le-Pont. We liepen heen langs de Marne en zagen hoe de kades overstroomt waren. Terug via een groot park weer naar Le Pont de Nogent gelopen. In het park waren fantastisch aangelegde sportvoorzieningen. Gewoon voor iedereen toegankelijke sportterreinen. Het veld zag er zo mooi groen uit, ja dat kan ook niet anders met al die regen. Dirk vindt dat hij na het eten buiten moet gaan zitten, maar ik vind het koud, dus ik blijf lekker binnen. Het is ook weer sinds tijden, dat de banken in de kuip droog zijn om op te zitten.

Zaterdag 4 juni: Nogent-sur-Marne

Vandaag was weer niet het mooie weer, dat beloofd was, maar toch zijn we na het koffiedrinken op de fiets gestapt. Parijs is het doel. Eerst een hele klim omhoog nog in Nogent en toen langzaam naar beneden door het Bois de Vincennes. Ook kwamen we langs het Chateau de Vincennes. Een echt kasteel wat ze aan het restaureren zijn. Toen we in Parijs aankwamen was het goed oppassen. Er zijn niet overal fietspaden en soms moet je improviseren hoe je verder moet. Botweg houdt het fietspad opeens op. Langs de Seine staat alles blank. Restaurants in de Seine zijn niet te bereiken en ook de rondvaartboten hebben een reuze strop. Fietsen door Parijs is heel erg leuk. Elk moment zie je weer iets bijzonders als een paleis en/of een plein met een fontein. Naar mijn zin reed Dirk te hard overal langs, maar zo hebben we wel een heleboel gezien. Op de boulevard Saint Germain, tegenover Le Ministerie de Armee hebben we koffie gedronken. Het was heerlijk, maar dat mocht ook wel, 2 kopjes koffie kostten €13,80!! Ook hebben we 2 broodjes gekocht bij een boulangerie en zijn toen naar de Eiffeltoren gefietst. Daar aan de Seine hebben we ze opgegeten.

Het werd steeds drukker in de stad, vandaar zijn we terug gefietst. Eerst zover mogelijk langs de Seine en toen weer richting Vincennes. In het dorpje nog wat boodschappen gehaald en toen lekker op de boot uitpuffen. We hebben ongeveer 50 km gefietst!! We zijn heel blij met de fietsjes. Voorlopig zitten we hier nog wel, want toen we terugkwamen zagen we dat het water slechts 8 cm

gezakt was. En dan te bedenken dat het in Nederland bijna 30 ° is, terwijl wij hier nog met een dikke jas buiten zitten. Juul komt vandaag terug van vakantie en ook Bart is voor 4 maanden nu thuis. Antoinet en Annemarie hebben vanochtend ook nog gebeld en verteld dat het heerlijk weer was bij hun.

Zondag 5 juni: Nogent-sur-Marne

Eerst op het weerbericht gekeken van vandaag! Het ziet er hetzelfde uit als gisteren, alleen de temperaturen gaan omhoog. Na de koffie zijn we gaan fietsen. In onze gedachten zit een rondje fietsen op het eiland in de Marne. Bij Joinville le Pont rijden we langs het onbevaarbare deel van de Marne. Later blijkt dat we beter andersom hadden moeten gaan, want we reden steeds tegen het verkeer in. Via le Vieux Saint Maur, waar een enorme grote rommelmarkt was, kwamen we in Le Varenne. Daar hebben we koffie gedronken op een terras. Ook daar was markt en ook een grote overdekte groente, fruit, vis en vleesmarkt. Door de gezellige drukte zag het er leuk uit. Vanuit Varenne weer een route gefietst langs de Marne en zagen we de écluse van Créteil en daarna raakten we een beetje de weg kwijt omdat we op zoek waren naar een nog open zijnde supermarkt. Na gevraagd te hebben en onze map op de telefoon geraadpleegd te hebben kwamen we weer uit in Joinville le Pont en wisten we de weg weer naar de boot. Daar lekker thee gedronken en tot onze grote verrassing kwam om 18:00 uur opeens de zon door. Het was gelijk buiten een heerlijke temperatuur en konden we 's avonds ook weer eens buiten eten.
Het water is inmiddels ruim een halve meter gezakt, maar het stroomt nog steeds als een gek.

Maandag 6 juni: Nogent-sur-Marne

Het water is weer iets gezakt, niet zoveel als wij willen, maar toch!
Vanochtend zijn we eerst naar het treinstation gereden op de fiets, want ons plan was met de fiets naar Parijs en terug helemaal fietsen. Toen wij eraan kwamen zagen we dat de trein pas over 5 kwartier vertrok, dat was geen optie. Dus toen maar met de bus naar Château Vincennes en daar vandaan verder fietsen. We reden een heel andere route naar de Bastille, maar het ging super. Je blijft je alleen verbazen over de fietspaden. Ga je heerlijk veilig over een mooi aangelegd fietspad, houdt het zonder aanwijzing opeens op en moet je maar zien hoe je verder moet. Toen we na de koffie (Maccaffee) weer langs het Arsenaal fietsten om naar het water in de Seine te kijken, zag ik opeens Jaqueline lopen, met wie we een paar dagen steeds dezelfde route hebben gevaren. Een paar dagen geleden zagen we ze nog liggen in de Seine aan een betonnen boot vast. Toen we bij hun koffie gingen drinken vertelden zij dat zij die dag flink bang waren geweest.
Zij moesten die nacht op de Seine overnachten en dat was flink schommelen. Ze hadden zelfs lijnen die doorgeschavield waren. De volgende dag mochten zij de haven in, maar toen hebben zij hulp gekregen van de politie. De stroom was zo hevig, dat zij niet wisten of zij wel tegen de stroom in konden varen. De politieboot heeft hun begeleid. Gelukkig is alles goed gegaan.
Wel gek dat wij een paar dagen geleden bij het havenkantoor gingen vragen of zij aangekomen waren, dit niet geregistreerd stond. Daarom dachten wij dat zij al verder onderweg waren voorbij Parijs of op de Oise. Toen wij weer gingen fietsen zijn we langs het Parc de Luxembourg gegaan. Dit lijkt in veel opzichten op het park in Madrid. Het lijkt wel of al die koningen elkaar vroeger gewoon na-aapten.

In Nogent even boodschappen gehaald en toen lekker op de boot van het eindelijk mooie weer genieten.

Dinsdag 7 juni: Nogent-sur-Marne

Vanochtend vroeg met de trein naar Parijs, fietsen mee. We wilden naar de oostkant richting Bois de Boulogne gaan, maar zover zijn we niet gefietst. Na koffie bij Mccafe zijn we gaan fietsen. Het is prachtig weer en de tijd gaat heel snel, omdat je veel om je heen ziet. We waren met de fiets op de Champs Élysées, bij de Eiffeltoren, langs de Seine. We drinken koffie bij MacDonalds, het liefst bij McCafe, omdat je daar een lekker croissantje bij de koffie kunt nemen. De koffie op de terrasjes van

De 'cathédrale Notre-Dame de Paris' op de achtergrond

Parijs is behoorlijk prijzig. De kades langs de Seine staan nog steeds blank. De rondvaartboten kunnen nog steeds niet varen, omdat de mensen niet aan boord kunnen komen. Ook is de doorvaart bij de bruggen nog te laag. Rond de Eiffeltoren ga je

iets van het voetbal zien. In de Eiffeltoren zelf hangt een enorme voetbal en in het park erachter staan grote tenten voor officials en vips. Er staat ook een enorm scherm, waar mensen de wedstrijden kunnen volgen, tegen betaling!!!
Voorlopig liggen we nog met de boot in Nogent. Het water is wel iets gezakt, maar de stroming is nog zeer sterk. Leuk is 's avonds te zien hoe de roeiers langskomen met hun snelle boten. Om een uur of 8 wordt het wolkendek steeds dichter en ik vraag me af of we straks wel buiten kunnen eten.

(Wordt vervolgd…)

Mallen Midget XL en XXL

Recent circuleerde het bericht dat de productiemallen voor de Midget 26' en 31' zouden zijn verkocht. Navraag bij De Kloet leerde echter dat ze onverkoopbaar bleken en vervolgens zijn vernietigd. Het bedrijf, dat zich al enige tijd concentreert op RVS- en aluminiumproducten, benadrukt echter dat de Midgetvloot nog altijd meer dan welkom is voor onderhoud of een forse refit.

Sponsors gezocht

Ons clubblad wordt medegefinancierd door zeilmakerij De Vries Maritiem en EOC voor scheepsverzekeringen. Gedurende het 40-ste jubileumjaar verschijnt 't Spitsgattertje in kleur. Om deze welkome verrijking voort te zetten is er ruimte voor een extra sponsor. Het secretariaat komt graag in contact met leden die binnen hun netwerk mogelijkheden zien.

Aangeboden / gevraagd

De ruimte in 't Spitsgattertje is dit keer niet toereikend om alle advertenties in zijn geheel weer te geven. U vindt de volledige beschrijving terug op de website.

Te koop aangeboden: Midget 15
Vraagprijs: € 2.900,=
Lage kajuit.
Motor 4 pk. Ronde patrijspoorten. Deze boot wordt verkocht, hopende dat de nieuwe eigenaar er evenveel zeilplezier aan kan beleven. (Ik bezit sinds enkele jaren ook een Midget 26.) Te bezichtigen bij Oostende (België).

Steven Ricourt,
T.: 0049-95.90.214
E.: steven.ootmoed@gmail.com

Te koop: Midget 20
Vraagprijs: € 4.500,=

Bj.1974; veel documentatie aanwezig. Zeer compleet, o.a. met Vetus 15 pk diesel met weinig draaiuren.

Meindert Gorter
T.: 06-18.48.10.14
E.: meindertgorter@gmx.com

Gevraagd: **Midget 13-onderdelen**
Ik ben sinds kort de trotse eigenaar van een mooie, maar kale en verwaarloosde zeilsloep. Alles ontbreekt behalve de roeipeddels. Wie helpt mij op weg met informatie en/of materiaal?

Johannes Feenstra
E.: jf87@outlook.com

Gevraagd: Afstandsbediening voor een Autohelm (Raymarine) ST 2000+ stuurautomaat, met een kabeltje. In vroeger tijden bekend onder artikel nr. Z 101. Als iemand er nog een op zolder of in een hoekje heeft liggen, dan houd ik me aanbevolen om over te nemen.

Johan Stam
E: jmstam@hetnet.nl
T: 06-51.60.14.95

Gevraagd: **genuahoes voor Midget 26**, hijsbaar met spinakerval, liefst bruin.

Marcel Broesterhuizen
06-388.95.789 (bij voorkeur SMS).

Gevraagd: Voor onze Midget 20 zijn we specifiek op zoek naar eigenaars die nog een **motor** hebben van het **merk Vire** (12pk).

Yves Leribaux
yves.leribaux@telenet.be

Te koop aangeboden: Midget 20 'Wuschl'
Vraagprijs: Van 8.900,= naar € 5.800,= inclusief Hafentrailer.
Kleiner seetüchtiger Spitzgatter mit Langkiel. Bj.1979; gebaut bei Jachtwerf Gebr. De Kloet. Motor: Innenbord Diesel Renault Marine RC 8 D.
Das Schiff steht in der Halle auf der Insel Poel (Ostsee).
Zie verder: *http://www.midgetclub.nl/advertenties/midget-20-wuschl/*

E.: Christoph.Schoenherr@gmx.de
T.: 0049 40 603 95 94

Midget 20 'Wuschl'